

[Stensballe.]

en af Grundene til, at den omtalte Udtalelse blev indført, var, at vi var vidende om, at der var flere Debitorer, som i Forvejen betalte forholdsvis ringe Rente, navnlig i Bankerne, og for deres Vedkommende var der da i hvert Fald ikke nogen Anledning til at foretage en tilsvarende Nedsættelse, som for dem, der var oppe paa en højere Rente, og som derfor trængte mere til Nedsættelse. Jeg kan for øvrigt slutte mig til den enstemmige Udtalelse i Folketingets Betænkning, hvorefter Formaalet med Indlaansrentens Nedsættelse kun er at mindske Debitorernes Rentebyrde, medens ikke nogen Del af det derved sparede Beløb maa komme Pengeinstitutterne til gode eller finde Anvendelse til Dækning af uerholdelige Renter. Det ligger i selve Loven — det var den Forudsætning, hvorunder vi vedtog Loven i dette høje Ting i Fjor —, at dubiøse Debitorer ikke skal kunne nyde Fordel gennem den.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Buhl: Idet jeg ganske kan slutte mig til de Udtalelser, der er fremsat i Folketingsudvalgets Betænkning angaaende Nedsættelsen af Renten i Banker og Sparekasser, og idet jeg ligeledes kan slutte mig til de Bemærkninger, som den højtærede Minister har fremsat paa dette Punkt, skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme her i Tinget. Det er, som det allerede er sagt, kun et Forlængelsesforslag med Hensyn til Krisefonden, og det forekommer mig i den nuværende Situation at være naturligt at forlænge disse Bestemmelser.

Stein: Det Lovforslag, der her foreligger, tager Sigte paa at forlænge visse Bestemmelser i Loven af 1. Maj i Fjor, der var et Led i det store Kriseforlig, Kanslergade-Forliget. Dette Lovforslag tager dog kun Sigte paa den ene Side af Loven, nemlig den, der angaar Krisefonden. Den højtærede Minister var inde paa Spørgsmaalet om, hvorledes den anden Side af Loven, nemlig Rentenedskæringen, har virket. Uden at gaa ind i en Diskussion vil jeg gerne sige, at den højtærede Ministers Udtalelser bærer Vidnesbyrd om, at der er visse Vanskeligheder forbundet med at administrere en Lov som denne. Det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, var imod den tvungne Rentenedskæring, og vi indtager stadig det samme Standpunkt. Vi mener, og navnlig jeg personlig mener, at Loven ikke har

virket efter sin Hensigt. De Direktiver, der blev givet fra dette høje Ting, var af en saadan Karakter, at den ogsaa vanskeligt kunde tænkes at ville virke efter sin Hensigt. Den maa nødvendigvis komme til at virke saaledes, at man lader de mere solide Debitorer og Laantagere betale Risikopræmien for de mindre solide, det vil altsaa sige, at den meget let kommer til at virke imod sin Hensigt i den Forstand, at den ikke fremmer en generel Rentesaenkning.

Paa samme Maade vil Loven meget let ogsaa paa et andet Punkt komme til at virke imod sin Hensigt, idet den ganske naturligt vil bevirke, at Pengeinstitutterne bliver mere agtpaagivende, naar de staar over for Spørgsmaalet om at bevilge nye Laan. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa dette; jeg har bare fundet, at de Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med, kunde give Anledning til disse Bemærkninger.

Med Hensyn til selve Krisefonden erklærede vi, da Loven i Fjor var til Behandling, at vi principielt kunde gaa med til Oprettelse af en Krisefond som denne, men vi ønskede, at man skulde begrænse Krisefondens Formaal til det, der efter vor Opfattelse maa være og blive det væsentlige, nemlig at fremme og støtte Konverteringen. Det var der ikke dengang nogen Tilbøjelighed til, og Resultatet blev for øvrigt det kendte, at Loven i hele det første Aar overhovedet ikke fik nogen som helst Betydning, navnlig ikke fik nogen som helst Betydning for Konverteringen. Det er i Virkeligheden først siden indeværende Aars Begyndelse, at Krisefonden for Alvor er traadt i Virksomhed, og de Tal, der foreligger her, viser, at den for alle de øvrige Formaal har haft meget ringe Betydning, men at den i de sidste Maaneder i høj Grad er blevet taget i Brug med Henblik paa Konverteringen. Vi erkender, at saaledes som Forholdene ligger, er det nødvendigt at forlænge Fristen, og jeg skal anbefale, at man stemmer for det foreliggende Lovforslag.

Jeppesen-Drusebjerg: Om den Lov, der her foreslaas videreført, har virket efter sin Hensigt, beror paa, med hvilke Øjne man ser paa hele denne Sag. Mig forekommer det, at med Hensyn til Rentesaenkningen er der fra Sparekassernes Side vist en meget stor Loyalitet. For saa vidt Sagen vender mod Sparekasserne, tror jeg, det tør siges, at i det store og hele har den haft til Følge, at Laantagerne har faaet den Gavn og Nytte af Loven, som var tilsigtet. Det samme gælder maaske ikke i saa stor Udstrækning